

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Mysore Sales-Tax (Third Amendment) Bill, 1955 be passed."

Sri P. R. RAMAIA.—Before it is put to vote, I wish to appeal to the Revenue Minister. Now as it stands, it may go, but we should take the earliest occasion to consider this question again and decide in favour of newspapers.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I am not in a position to make a definite statement at this stage. It is a question of fiscal policy. I will have to consult the Chief Minister.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 be passed."

The Motion was adopted.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is necessary, I think, that this should be given effect to immediately. Is it necessary to send it to the President for obtaining his assent?

Sri Kadidal MANJAPPA.—As I understand there will not be any need for sending it for the assent of the President because we are not changing the rate of levy. Anyhow, we will try to give effect to it as early as possible.

Sri P. R. RAMAIA.—Recently, the Lok Sabha has passed a Bill where they have included several commodities under essential commodities item; they have brought in many commodities and I wish to say that newsprint is also one such thing brought under essential commodities' section. Therefore, I don't think the Government of Mysore can straightaway have the pleasure of levying this tax.

Mr. SPEAKER.—What the Minister says is this, that there is no new tax contemplated in the Bill to obtain the consent of the President; it is only a reduction. In the case of groundnut it is only a question of changing the incidence of taxation.

Sri P. R. RAMAIA.—It is not reduction for the first time. A new tax is imposed upon newsprint. Therefore, I say this is a matter which is under the competence of the President, not merely of this Government.

DISCUSSION ON THE FACT FINDING COMMITTEE REPORT (Contd).

Mr. SPEAKER.—Now the next item of business, discussion on the Fact Finding Committee Report. Sri M. Chikkalingaiah may continue his speech.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಂದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಲಘುವಾಗಿರಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ದಿವಸ ಕಾಲ ಮುಗಿಯಿತು. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಈಗಿರುವಂಥ ಮೈಸೂರು ಮುಂದಕ್ಕೂ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದವರು ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೈಸೂರು ಇನ್ನೂ ವಿಶಾಲವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಂಡ್ಯಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಮುಂಡರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಕೆ. ವಿರೇಣ್ಣಗೌಡರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಗೌರವವಿದೆ. ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಬ ಶ್ರಮಿಸಿದವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದುವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾಯಮಾನವಾದಂಥ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಬಿಡಿತ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ರೋಕಾಫಿರಾಮವಾಗಿ ಕೆಲವು ಭಾಷೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಉತ್ತರ ದೇಶದ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭಾಷೆ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಹಾಗೆ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ನೈಲ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಡತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಹೊರಗಡೆಯವರಾದತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರತಕ್ಕದ್ದು ಹಾಗಿರಲಿ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ನಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳವರು ಆಡತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೂ ಮತ್ತು ದಾವಣಗೆರೆಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ಆಡತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಾದ ಭಾಷೆಗೂ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಆಡುವ ಭಾಷೆಗೂ ನೈಲ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಈ ನಣ್ಣು ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಒಂದು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವಂಥ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನಾನಿಗಿನ್ನೆ (ಶವೇಶಮಾಡದ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Maddur).—It only shows your standard of understanding my speech.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ನಾನು ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂದೇ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ)

ಹೇಳಿ ಅದನ್ನಾಗಲೇ ಕೃಷಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಎರಡು ಕರ್ಣಾಟಕಗಳಾಗಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೊರಗಡೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡ ಜನರು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 1947ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ 15ರಲ್ಲಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವರವರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಹೀಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಬಳ್ಳಾರಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಡದ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತದೆಂದು ನಾನಂತೂ ಭಾವಿಸಿರಲ್ಲ. ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಮಾತೂ ಕೇಳದೆ ಅದನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ ಇಲ್ಲಗೆ 300-400 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಆಗಿರಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಂದು ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಕ್ಕಾಟ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಆಡಳಿತವು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆದು ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿವೆಂದೇ ಈಗ ಅಂದ್ರರ ವನವಿಯನ್ನು ರಾಲಿಸಿ ಅವರ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಆ ಅಂದ್ರರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಒಂದು ಭಾಷಾ ಅಭಿಮಾನದ ಮೇಲೆಯೇ ಈಗ ಯಾವಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅಂಥ ಕೃಷಿ ಸೇರಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಥ ಕೃಷಿ ಸೇರಿಸಿ ಉಳಿದ ಕನ್ನಡ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವಸವೂ ಸಹ ಅಂಥವರು ಇನ್ನೂ ಕೆಲ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ತಮಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಆ ಭಾಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ಒಂದು ವಿಶಾರಾಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಂಥ ವಿಚಾರ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಂಥ ಕಿಂತಲೂ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಜನರು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವಿಗ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅಂಥವರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸ್ವಾಧೀನಗಾಗಿ ಹರಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ರಾಜ್ಯಗಳಾವುವೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಬೇರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂಥ ಸಂದರ್ಭ, ನಾವು ಈಗಲೇ ಇದಾಗಿರುವ ಬೇಡ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆಡೋಣ, ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥ ವಾತಾವರಣವು ದುರುದ್ದರಲ್ಲ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೂಪವಾಗಿಯೇ ಆಗಲಿ ಈಗ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಕಾಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹುರುಳುಬಿಡ ಮಾತುಗಳು. ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮೈಯಿತ್ತಕವಾಗಿಯೇನೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾದಲ್ಲಿ ನಾವಿಗ 1951ನೆಯ ಜನಗಣತಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 40 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರಿಗಿಂತಲೇ. ಅವರಿಗಿಗ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರಿಜರ್ವೇಷನ್ ಇದೆ.

2-30 P.M.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಮುಂದಿನ general election ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾಗಿ election ನಡೆದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಗಬಹುದೆಂಬ ವದಂತಿ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಶಂಕೆ ಇದ್ದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ರೀತಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬರವಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ದಿವಸವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಇದರಿಂದ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅದವಾ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಶತಮಾನವಾಗುತ್ತದೋ ಎಂಬುದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಈಗ ಅಂತಹ ಆಶೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಕೋಪನುವಾರು ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತಾನಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ನಿಧಾನಿಸಬೇಕು! ತಡಮಾಡಬೇಕು! ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಆದುದರಿಂದ ದೇಶದ ಪಿತೃತ್ವದಿಂದ ಮೈಸೂರು ವಿಸ್ತಾರ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನವರು ಮೈಸೂರು ಸುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಕೊಡಗಿನವರು ಈಗ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊಡಗಿನವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಅವರ ಕಾಲಮೇರೆ ಅವರು ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಕೊಡಗು ದೇಶದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅವರು ಭತ್ತ, ಕಾಫಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಾಕಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದಲೇ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. Road control ಬಂದಾಗ ಈ ವಿಚಾರ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಡಗಿನವರು ಇತರ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ ಬಂದು record ನ್ನಿದೆ. ಯಾವ ದೇಶವೇ ಆಗಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಬದುಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳು ತಾವಾಗಿವೇ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರು ಏತಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಕು! ಈಕಡೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದವರು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ದಿಂದ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ, ಕಷ್ಟಬಂದರೆ ಭಾಗವಾಗೋಣ, ಅನುಕೂಲ ಸಹಾಯ ಬಂದರೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಭವ ಸೋಣ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ voluntary ಆಗಿ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೋಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು

ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು? ಹುಚ್ಚುಹೊಳೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೊವಿನ ದಂಡೆ ಎಲ್ಲ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ? ಈಗ ಒಳ್ಳೆ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಕಾಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಘನತೆ ಉಂಟಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಸಂತೋಷವೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ: ನಮ್ಮ ಈ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಿವಂಗತರಾದ ವ್ಯಭಿಚಾರ್ ಪಟೇಲರವರು 562 ಸಂಸದನಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಕೆಲವು ಸಂಸದನಗಳನ್ನು ಇತರ ದೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಲಿತವಾಡಿ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಕೆಲವರು ಅವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರ ರಾಜರಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುಹಾಕಿ ರಾಜವಂಶಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ಮುರಿದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರು ರಾಜವಂಶ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಜರುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ತೊಡೆದು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ರಾಜರ ಕೀಳುಗಳಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಆ ಕೀಳು ಪುನಃ ಪ್ರಕಾಶವನವಾಗಿ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಏನಾದರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಡಳಿತಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ A B C ಎಂದು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಅಂತಹ 28 ಸ್ಪೀಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. A B C ಎಂಬ ಭಾಗಗಳು ಆಡಳಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರತಕ್ಕದ್ದು, ಇದೀ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ A B C ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಪೀಟು ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಎದರೆ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಭಾಗವಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಮವಾದಂಥ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು A B C ಸ್ಪೀಟುಗಳನ್ನು abolish ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಫಸತಾಲಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನೂ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ unwieldy ಆಗುತ್ತದೆ, 600 ಮೈಲಿ ದೂರವಿರುತ್ತದೆ, ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ District Headquarters ದೂರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ತಂತ್ರ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಅನೇಕ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳು, ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು Sub-Divisions ಗಳು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕವಾಗಿವೆ. ಈಗ ಒಬ್ಬ ಅಮಲ್ದಾರಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬಂದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು-ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಆಲ್ಟರ್ನೇಟ್ ಇದ್ದರೆ ತಿರುಗಿ Sub-Division Officer ಆಗಿ ಅದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. Sub-Division ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲದವಾದ ಮೇಲೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿ ಅದೇ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಭಿನವರು ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಅವರ ಅಧಿಕಾರ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ

ಅವರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಪುನಃ ಬರಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ವದಕ್ಕಿಂತ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶಾಲ Jurisdiction ಇದ್ದರೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

(Disturbance)

Mr. SPEAKER.—I have already brought to the notice of the Hon'ble Members that every Hon'ble Member must be heard patiently. They should give a patient hearing. There are too many interruptions.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೈತ್ರಿಪ್ರತಿಯನ್ನೂ, ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಇರುವ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೀಯವಾದ ತಿದ್ದಾಧಾರ ಮತ್ತು ಒಂದು Unification of Karnataka ಎಂದು ಈ ವಿಶಾಲ ಕನ್ನಡರಾಜ್ಯ ಸೌಕರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಆತುರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅದೇ, ಇದು ಒಂದು ಸುಸಮಯ, ಈ ಸುಸಮಯ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದರು. ಈಗ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನಮಗೇ ಅಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ನಮ್ಮ ಪೀಳಿಗೆಗೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಪೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ದೇಶ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಬರಬರುತ್ತಾ ಗೌರವ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಇತರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭಾಷಣಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮಹೋದಯರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜರುಗಳು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಎಷ್ಟು ರಕ್ತಪಾತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ತಾವು ಯಾವ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಜನರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರಲಿ, ಜ್ಞಾನ ಬರಲಿ ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಕ.ರಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೌಂಟರಿಗೂ ಯಾವ ರೀತಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ)

ರಾಜ್ಯಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ನಡೆಯಿತು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಕಾರವನು ತಾನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೆ ಇದು ಗ್ರಾಮವಲ್ಲ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಲ್ಲ ಒಂದು ಸೂಜಿ ಉರು ವಷ್ಟು ಜಾಗವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಧರ ಮತ್ತು ಹುಣಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂಬುದು ತಮಗೆಲ್ಲ ರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಯವರಿಗಾಗಿ 50-100 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಶ್ರಮ ಸುಖ, ರಕ್ತಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾವಾಗಿ ಯೇ ನಿಮ್ಮ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ಹೀಗಿರುವುದು ಎಂದು ನಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತತ್ತ್ವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರಾಜ್ಯ ವಿಶಾಲವಾಗಿರಲೇಕೆ. ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ಪುರಾಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ಭಾಸನೆಯಿಂದಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರದ ಆಶೆಯಿಂದಲಾಗಲಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಿರ್ಧಾರ ಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕಪಟಲವಾಗಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ನನಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡನೆಗೆ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದಂಥ ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ಈಗ ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲವಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ತಾವು ಹಿಂದೆ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಸರಿ ಎಂದೂ, ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅವು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅಥವಾ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವೆಂದೂ ಅಥವಾ ಎಂ.ವೇಳೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಟೀಕೆ ಯಾರದು ಎಂದರೆ ನನ್ನ ಪರಮಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಅಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂಟಾಯಿತು ಎಂದರೆ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಯಾವುದೊಂದು ವಿಚಾರದಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವವರು ಯಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೇ ಒಂದು ವಾರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು, ಅದರ ಆಧಾರದಮೇಲೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾನೂನೂ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಮಹನೀಯರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ,

ಅಷ್ಟು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಂತೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಬೇಕು; ದೇಶದ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದ ನನಗರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಂದಮೇಲೆ, ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಹನೀಯರು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಕರ್ಣಾಟಕ ವಿಕೀಕರಣವೇ ಆಗಲಿ, ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯವೇ ಆಗಲಿ ಅದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಗಳೂ ಅಲ್ಲ, ಪರವಾದವರೂ ಅಲ್ಲ. ಅಂಥ ಯಾವ ಮನೋಭಾವದಿಂದಲೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ನಿಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಕೂಡೆನು ಪುಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಆಧಾರಗಳಮೇಲೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಬಳಿಯಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೋ, ಯಾವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ. ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಅಂದರೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿರೂ ಕೂಡ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ವಸ್ತುವಾಂಶ ಅದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಉದಹರಿಸಿ ಅಖಿಲಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧೈಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ತನ್ನ ಧೈಯಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವಲ್ಲ ಪೂಜಾರಿ ಕಮಾಂಡರ್ ನೇಮಕವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಇಂದಿಂಥ ಆಧಾರಗಳಮೇಲೆ ಗಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೊಂದು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಆದೇನೆಂದರೆ, ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರ, ಆಡಳಿತ ಸೌಕರ್ಯ, ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶ ಸೇರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ—ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ವಿಂಗಡಣೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆಂತಲೂ ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪೂಜಾರಿ ಕಮಾಂಡರ್‌ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ, ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಪುನ

ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದಿರುವುದನ್ನು ಎರಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಎರಡಿರುವುದನ್ನು ಮೂರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಾದರೂ, ಹೆಸರೇನಾದರೂ ಇರಲಿ, ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಒಂದು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೇಬಿಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಈಗ ನೇರವಾಗಿರಲಿ ಬದಲಿ, ಕಾರಣಾಂತರವಿಲ್ಲದೆ, ಅದು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಗಲಿ ಇನ್ನಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಆಗಿರುವ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ತಿರುವಾಂಕೂರು-ಕೊಚ್ಚಿನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಎರಡು ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನರನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಇತರರಿಗೂ ಅವರವರ ಭಾಷೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟೇಕೊಡಬೇಕು. ಫಜರಾಲಿ ಕಮಿಷನ್ ನವರೂ ಕೂಡ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೀಗೆ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೆಂದರೆ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಈಗ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು-ವಿಜಯಪುರ 3-4 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳು, ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 3-4 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳು ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಅಖಂಡ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗಬೇಕೇ ಎಂಬುದು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಚಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿರಬೇಕು, ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನರಿರಬೇಕೇ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರಿರಬೇಕೇ ಎಷ್ಟು ಚದರಮೈಲಿಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಿರಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಚಿತ್ರಪಟ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಈ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸೇರಬೇಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಆದರೆ, ಅದೇ ಒಂದು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರು ಈ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರೂ ಏಕೆ ಒಂದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ವಾದ ಹೂಡಬಹುದು. ಜನಗಣತಿಯ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕನ್ನಡಿಗರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೆರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಸಾಧನೀಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದೊಂದು

ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರೂ ಒಂದು ವಾದ. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಕೋಟಿಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೆರಬೇಕು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ಯೂನಿಟಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮೈಸೂರಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಮೈಸೂರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಲೆಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಾದ. ಎರಡು ಕೋಟಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಲಶ್ಮಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಒಂದು ಕೋಟಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಬ್ರಹ್ಮಲಶ್ಮಿ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ Real Problems ಯಾವ ರೀತಿಯವೆಯೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ Realities ಇರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, 6½-7 ಕೋಟಿಯಷ್ಟಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವಾಗ ಎರಡು ಕೋಟಿಯೇ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಲ್ಲಿದೆ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ಉದ್ದ ಇರುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕೈದು ಭಾಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನು! ಅಥವಾ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಭೂಪಟ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಾಗೊಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಹೀಗೊಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಗೆರೆಗಳನ್ನೆಳೆದು ಮಧ್ಯೆಬರುವ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ, ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಒಂದು ರೀತಿ. ಅಂತೂ ಯಾವುದೇ ನಿಶ್ಚಿತ ಮಾಡಲಿ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಎರಡು ಕೋಟಿಯೇ ಇರಲಿ, ಅಥವಾ ಒಂದು ಕೋಟಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಕೋಟಿ ಇರಬೇಕೆಂದರೂ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಇರಬೇಕೆಂದರೂ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಜಾಣ್ಮೆಯ ಮಾತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಈಗ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸೇರಿಸದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಒಂದಾಗಿ ಬೇಕು, ಬಾಕಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇದರ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದೇಬೇಡ, ಅದನ್ನು ತಾತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ Sentimental ಆಗಿಯೇ ಯೋಚಿಸಬೇಕು, ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಬೇಡ, ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಯೆಲ್ಲ ಎಂಬ ಲಾಭ ನಷ್ಟದ ದೃಷ್ಟಿ ಬೇಡ, ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಆಗಲಿ ಮುಂದಾದರೂ ಸುಖವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

3 P.M.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನೇ ಇರಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಲೇ ಬೇಕು ಎಂಬುದು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.)

ದಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಡತಕ್ಕ ಜನರಪಕ್ಷಿ ನಾನು ಒಬ್ಬನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕರ್ಣಾಟಕವಾಗಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕೆ? ಎಂಬುದು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಇರುವಷ್ಟೇ ಆದರೆ ಆಗ ಇದು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಮೈಸೂರನ್ನು ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾವ ರೀತಿಯಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ್ದು. ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂತ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಹಿಡಿಸದ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಸಮಿತಿಯವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನುತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳನ್ನು ಆ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿವೆ, ಹೀಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಒಂದು ಪಾದವಿವಾದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದೂ ಮತ್ತು ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೆಬಿಸ್ಕೆಟನ್ಸ್ತುವುದೆಂದರೇನು ಅರ್ಥ, ಒಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೇನು ಅರ್ಥ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮೂರ್ಖತನ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳಿದರು.

Mr. SPEAKER.—Does the Hon'ble Member intend to take more time?

Sri D. DEVARAJ UR.—Yes.

Mr. SPEAKER.—The House will rise for lunch and meet at 3-30.

The House adjourned for Lunch at Two Minutes past Three of the Clock and met again at Thirty-two Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER. in the Chair].

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜೇ ಅರಸ್.—ಈಗ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ, ಹಿಂದೆ ಯಾವರೀತಿ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ವಾಗಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನೇ ವಾಸ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಕೂಡ ಈಗ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಇದೊಂದು ಜಟಿಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ಇಂಥ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು

ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಆ ಇಂದಿಯಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಭಾಷಾ ವಾರು ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಇದು ಇಡೀ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಯಾವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಇರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಜಟಿಲವಾದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ, ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ನಾವು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಈಗ ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ, ಈಗ ಪುನಃ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇನೂ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲ ಪುರುವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಏಕೀಕರಣ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ವಿರೋಧವಾಗಿಯೂ ಭಾಷಣಗಳಾಗಿರುವುದು ತಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೇ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿರುವಾಗ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೇರವಾದಂಥ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನೇ ಕೇಳಿ, ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಹಿತಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಜನರನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಈ ದಿವಸ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಂದುಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅವರು ಹಿತಸಾಧನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡದೆ, ಇಲ್ಲಿಗೆ 20ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಡೂ, ಹೆಣ್ಣೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದರು, ಅದರಿಂದ ಈಗ ಆ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಲಗ್ನವಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲವಿದೆಯೇ, ನಾವು ಇನ್ನೂ ಆ ಫಜ್ಜಾಲ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾಲವಿದೆಯೇ ಎಂದು ತಾವುಗಳು ಕೇಳಬಹುದು. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾಲವಿಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಆಕ್ರಮಣದ ದೇಶಗಳು ಸೇರಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈಗ ಆಡಳಿತವರ್ಗದವರು ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇದರ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳೇನು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಚಾಪ್ಪರ್ ಬೈ ಚಾಪ್ಪರ್, ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

Sri H.M. CHANNABASAPPA(Periyapatna).—If the Hon'ble Member were to yield, I would like to make this submission as a matter of fact, a personal explanation, because he has made a reference to me Article 3 makes it very clear. The best brains of India have sat at the Constituent Assembly

and decided that decisions on such important matters as these should be taken not by referendum but by the best brains sitting at the top and having in view the overall picture of what constitutes the best in the interests of the country. Therefore, I say it is not too big a matter to be decided by referendum.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ರೆಫರಂಡಂ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈಗೇನೂ ನಾವು ಜನರಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ನೀವು ಇಂಥಾ ಕಾರಣಗಳಿಗೋಪ್ತರವಾಗಿಯೇ ನಮಗೆ ಒಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೋ, ನಾವು ಕರ್ತೃತ್ವ ಪೂರ್ವಕ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಜನರಿಂದ ಚುನಾವಣೆ ಹೊಂದಿ ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇನೂ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಅದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಹಾಗೆ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಗ ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರೇ ಯಾರನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಅವರೇ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂದವೇರೇ ದೇಶದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ನಿರ್ಧಾರವೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೇ ಇರಲಿ, ನಮಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಇರಲಿ, ಇದರ ಕೊನೆಯ ತೀರ್ಮಾನದ ಅಧಿಕಾರ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವುಗಳು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಇದರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಅಥವಾ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಬೇರೆ ವಿಚಾರ. ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು. ಹಾಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆ ಆಂಧ್ರ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಏಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಅದನ್ನೂ ಅವರೇ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇ ಮಾಡಿರಲಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I never said that the views of the Legislature would be disregarded. It will be given its due weight, but in spite of it, if the people sitting at the top, that is, in the Parliament, consider in spite of your opinion, that a certain thing is good in the interests of the country, nothing prevents them from acting accordingly, whether on the lines suggested by the House or otherwise. That is what I said.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಆದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವಿಗೆ ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ—ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡ ಜನರಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಏರುಪೇರುಗಳಾಗಬಹುದು, ಇದರಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಖೋತಾಬರುವ ಮೊಬಲಗೇಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವಿಗೆ ಈ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಾಭವೇ ಅಥವಾ ನಷ್ಟವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಆ ತೊಂದರೆಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಡಿಲಿಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಂಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ಈ ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ದಿವಸ ಆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು! ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ರಿಂದ ಆ ಜನರಿಗೇನೂ ಲಾಭವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಸರ್ಕಾರ ಅವರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದ ನೋಡುತ್ತಿದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಆ ಜನರು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೂ ಪಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಜನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಆ ಲಾಭದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಎಂದೂ, ಅಲ್ಲಿರುವುದು ನಷ್ಟದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇಡ ಎಂದೂ ಹೇಳದಹಾಗಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವು ಇದನ್ನು ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು.....

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರು ನೋಡಿದರೂ ತಪ್ಪೇ, ನಾವು ನೋಡಿದರೂ ತಪ್ಪೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಯಾರೇ ನೋಡಲಿ ಇದನ್ನು ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಗುರಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತವೇರೇ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಹಿತಗಳೂ ಈ ಆಧಾರದ ಮೇಲೇ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ.—ಹೀಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.)

ಏನೇನು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೋ, ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ: ಈ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಸರ್ವಸ್ವ ಜನತೆಯೂ ಅಖಂಡ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಯೋಧರೂ, ಇದರಿಂದ ಭಾವಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ, ಈಗ ಈ ಭೂಲೋಕ ಸ್ವರ್ಗ ರೋಕವಾಗಿಲ್ಲ, ಈಗ ಈ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾದರೆ ಈ ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಗ ರೋಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅವರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮೈಸೂರಿನನ್ನು ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆದಳತೆ ಒಂದು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ, ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಹನೀಯರುಗಳೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಅಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ತೆಗಳಿಸುತ್ತಿರುವುದಾದರೆ ಅಂಥ ವರಿಗೆ ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಆದಳತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಗಿಂತಲೂ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏನು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಪುನರ್ವಿಂಗಡನೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಯಲ್ಲರಂತಹ ಜನರು, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲರಂತಹ ಜನರು, ಅಥವಾ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲರಂತಹ ಜನರು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದಂಥ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲರುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಯುಕ್ತರಾದವರ. ಅವರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಅಂದರೆ ತಮಿಳರೂ, ತೆಲುಗರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲರುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ತೆಲುಗರು ಅಂಥ ಪ್ರಾಂತವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಅಂಥಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕನ್ನಡಿಗರಾಗಿದ್ದರೆ ಹೋದರೂ ಮಾತನಾಡತೆಲುಗು ಆಗಿದ್ದರೂ ಅಂಥರಿಗೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರುವುದಾದರೆ ಆಗ ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕು ಗೋವಿಂದ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಜನರನ್ನು ಸಹೋದರರೆಂದು ಪ್ರೀತಿ ಸೆವೆಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಹೋದರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು, ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾತೆ ಗೋವಿಂದ ಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಾವು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗರು ಮತ್ತು ತಮಿಳರು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಟ್ಟರೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡೋಣ, ಹೋದರೂ ಹೋಗಲಿ ಎನ್ನುವ ತರಹ ಹೇಳಿದರು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತಾಂಥ ಜನರು ಬಹಳ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಕೂಡದು. ಬಹಳ ದೊರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರೇ ವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಡೋಣ. ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ದೇಶವು ಒಂದು ಪ್ರಗತಿ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಭಾಗಗಳಾದ ಸಹೋದರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವವು ಜನರು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು identity ಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ identity ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಭಾಷೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂತಗಳು ರಚನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ಒಂದೇ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ constitutionನಲ್ಲಿ ನಮೂದುಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ 14 ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ 14 ಪ್ರಾಂತಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಈಗ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿಂದಿ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಒಂದೇ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ವರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಭೂಪಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭೂಪಟವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚಿಸುವಾಗ ಮೈಸೂರು ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಆಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಬೇರೆ

ಇನ್ನೊಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಆಗುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂಥ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಮತ್ತು ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆ ಇದೆ. ಅವುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಳ್ಳಾರಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದರೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಕೊಡಗು, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ, ಈ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಸೇರಬಹುದು. ಆಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು "ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವ್ಯಾಪಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಿದೆ, ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬಂದರು ಒರುವುದರಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ವಾದಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸಮರ್ಥನೆ ದೊರೆತಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಕರ್ಣಾಟಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಏನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರು ಒಂದೇ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲರೇಕೆ, ಎರಡು ಪ್ರಾಂತಗಳು ಆಗಕೂಡದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವಿಚಿತ ವಾದ ವಾದ. 'ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ' ಎಂದು ಕಿವಿಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೂಡ ಅಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಯಾವ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರೇ ಎರಡು ಪ್ರಾಂತಗಳಾದರೂ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಉದಹರಿಸುತ್ತೇನೆ. "Replies and Memorandum to the Linguistic Provinces Commission by Representatives and Associations of Madras Karnataka ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು questionnaire ಕಳುಹಿಸಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನೌತ್ತಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಆರ್. ಕಾರಂತರವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

"But with or without Mysore, United Karnataka must have a new province. Otherwise, its people cannot have any decent existence. With Mysore, Bangalore will be the capital and without Mysore Hubli or Dharwar. If the former, not much extra capital need be spent. With the latter also the smallest capital need be spent. Some portion of the cost should be met from the reserve funds and contributions of Madras and

Bombay Governments. The rest by a loan. Anyway not much should or need be spent." ಆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದ ಏನು ಇದೆ ಎಂದರೆ... ಶ್ರೀ ಇಜಾರಿ ಸಿರಿಸಪ್ಪ (ಹರಪನಹಳ್ಳಿ).—It gives a wrong opinion. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ಒಪ್ಪದೆ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮೈಸೂರು ಮುಂದೆ ಬದಲಾಗ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅಂಸ್.—ಅವರು ಹತ್ತಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮೈಸೂರು ಸೇರದೆ ಹೋದರೆ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸೇರದೆ ಹೋದರೆ ಹೀಗಾದರೂ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ತರಹ quote ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾರಂತರವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಎರಡು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಚಕ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚಕ್ರವಾಗಿರಬಾರದು, ವಿಶಾಲವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಾಮರಸ್ಯ ಉದ್ಭವಿರಬೇಕು. ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "Close and intensive development in a smaller province will mean more progress."

Sri L. C. Pais, B.A., B.L., M.L.A., Ex-Parliamentary Secretary, Local Administration, Government of Madras and Elected Chairman of the Mangalore Municipality, ಅವರು ಇದೇ ತರಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ:

"Even if the States do not join, the creation of the Province cannot be put off. The States may come in later. ...The cost of the creation of a new capital could be met from out of the capital allocations that are bound to be made to the new Province by the parent States."

ಶ್ರೀ ಪಾಂಗಾರ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ನಾಯಕ್, ಪೆನಿಡೆಂಟ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿ, ಸೌತ್ ಕೆನರಾರವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

"As far as we know the Revenue calculated on the basis of 1945-46 basis comes to Rs. 10.15 crores and the expenses to Rs. 8.7 crores in the British Karnataka alone, leaving a surplus of 1.8 crores. The only two remaining States are Mysore and Hyderabad. Even if these two States are not willing to join the new province, the revenue, population and size of the remaining portion still warrant the creation of a new province."

ಆದ್ದರಿಂದ, ಎರಡು ಕರ್ಣಾಟಕವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ವಿಚಿತ್ರವೂ ಅಲ್ಲ; ಹೊಸದೂ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ, ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ,

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.)

ಅವರೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮುಖಂಡರನ್ನೇಕರು ಆ ವಾದ ವನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

4 P.M.

ಒಬ್ಬ ನಡವಳಿಕೆ.—ಆಗದೇಹೋದರೆ ತಾನೆ!

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಹೌದು, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—On a point of clarification. United Karnataka was one of the issues included in the Congress Manifesto last time. I will show you if you want.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನರಿ, ಸ್ವಾಮಿ; ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಸೇರೋಣ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ, ಅದು ಸಾಧು ವಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದೀತು, ಅಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ತೆಲುಗರು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಪುರು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮಾಡರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ಹಾಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದು 32,000 ಚದರ ಮೈಲಿ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬರುವ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನೂ 42,000 ಚದರ ಮೈಲಿ ಸೇರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಿಷ್ಟೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವ ಬದಲು, ಈಗಿರುವ 32,000 ಚದರ ಮೈಲಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಂಗಳೂರು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಕೊಡಗು, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ-ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸುವುದಾದರೆ ಇನ್ನು 4-5 ಪಾವಿರ ಚದರ ಮೈಲಿಗಳು ಸೇರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ 38,000 ಚದರ ಮೈಲಿಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಜನಸಂದಣಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ; ಅಲ್ಲಿಯೂ 90 ಲಕ್ಷ ಜನ ಸಂದಣಿಯಿದ್ದು ಸಾಕಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕರ್ಣಾಟಕವೆಂಬ ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಧುವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು 'ನೀವು ಒಪ್ಪದೇ ಹೋದರೆ' ಎಂದು ಒಂದು ಅನುಮಾನ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ, ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಿರುವಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತರೇ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದು ಸ್ವಯಂ ವಿಧಿತವಾದ ಮಾತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಏನಾದೀತು? 'ಬಹುಭಾಗದ ಜನರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಬಹುಭಾಗದ ಜನ ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎರಡು ವಾದಗಳನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಜನರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ; ಹೆಚ್ಚುವರೇ

ಕಮಾಪನ್ನಿನವರಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಕ್ಟ್ ಫೈಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಯಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಜನರು ಹೋಗಿ 'ಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಜನರು ಹೋಗಿ 'ಬೇಡ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೋ, ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳೋಣ. ರೆಫರೆಂಡಂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ Issue ಮೇಲೆ ನಾಳೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲೋಣ.

Sri J. MOHAMED IMAM.—On a point of clarification.

ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ತಮ್ಮ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಕರ್ಣಾಟಕ ವಾದಿಗಳಾದಂಥ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೇಕರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಅವರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾವ ಜನರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವರನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳೋಣ ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಾಗರೆಲ್ಲಾ ಅವರು, ಬಿಡಿಬಿಡಿ, ಅದು ಮಾತ್ರ ಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಯಾರು ಹೇಳಿದರು?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನೀವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ನೀವೇ ಈಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದಾಗ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅದವಾ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೂ ಬಾಕಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ (ಅರಸೀಕೆರೆ).—Include ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—Include ಆಗಿದ್ದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ constituency ಯೊಳಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಲಿ, ನೋಡೋಣ. ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಬಹು ಭಾಗದ ಜನ ಒಪ್ಪದಿರುವಾಗ.....

MEMBERS.—Question Question !!!

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಾನು challenge ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನೋಡೋಣ!

Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—I rise to a point of privilege, Sir. ಮಾನ್ಯ ಅರಸ್ ರವರು ಅಷ್ಟು ಬಿರುಸಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. There are rulings and precedents in the Parliament to the effect that even gestures or challenges have been construed as threats and it would be unparliamentary; and of course we can reply in a jocular manner. To say "I will give a challenge" to the member showing a fist like this is unparliamentary.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಹೌದು, ಶ್ರೀ ಲಿಂಗಣ್ಣನವರ ಹಾಗೆ 'ಏಸ್ ಏಸ್' ಎಂದು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಗಟ್ಟಿ

ಯಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ. ಆದರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಜನರ ಮನಃಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಳೆಯ ಜನರ ಮನಃಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ ಇದು ಆಗುವುದಾದರೆ ಏನಾದ ಬಹುದು. ಈಗಂತೂ ಮನಃಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿಯವರೇ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರ ತತ್ವವನ್ನೇ ಇವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಎರೋಧವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯವೇ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ ಜನರು ಒಪ್ಪದೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿಯವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯಾವುದನ್ನೂ ಅಹಿಂಸೆಯಿಂದಲೇ ಸಾಧನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಬೋಧನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಜನರು ಒಪ್ಪಲಿ ಬಿಡಲಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಎಂದೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಕಾರಣ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಒಂದು ಭಾಗದ ಜನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶಂಕೆ, ಒಂದು ಅನುಮಾನ, ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅವರ ಮೇಲೆ impose ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಮನೋಭಾವ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಶಂಕೆ ನಿವಾರಣೆಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಎರಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಬಹು ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಕೋರಾರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೋಗಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್, ತುಮಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗೋಣವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನುಮಾನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಯಾರೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜೇ ಅರಸ್.—ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರಿಗೂ ಬೆರೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಜನಗಳು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಬಹುಬಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜೇ ಅರಸ್.—ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಏಕೀಕರಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಯಮಿಸಿಯೇ ಉದ್ಯಮಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕಿ ಗೋವಿಂದರಾಜು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ನಾವೆರಾ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ನಾವು ಇಲ್ಲರ ತಕ್ಕುದು ನ್ಯಾಯವೂ ಅಲ್ಲ, ನಾವು ಇರುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜೇ ಅರಸ್.—ಈ ರೀತಿಯಮಾತು ಹೊರಗಡೆಯೂ ಬಂದಿದೆ. ಅಂಥ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮುಂದೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದೆ: ಹೇಳಿದರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಜನರಿದ್ದು, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಮೈಸೂರು ದೇಶ

ಒಂದು Composite State ಆಗಿದೆ. ಹೀಗೆ Composite State ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯೇನು ? Composite State ಹೋಗಿ ಏಕ ಭಾಷೆಯ ದೇಶವಾದರೆ ಬರತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯದೇನು ? ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ವಿಧಾನ ಸೌಧ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನೋಡಲಿ ತಮಿಳರು ತೆಲುಗರೇ ಆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನನಗರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಸಹೋದರರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಇದ್ದದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ಇರಲಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಅವಲಿ ಭಾರತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯೆಂದು ತೋರುವುದಾದರೆ ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದೆ ಕಾಕ್ಸಿಟ್ಟಿಯಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಆ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೂ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯರಚನೆ ಅಥವಾ State Re-organisation ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಚರ್ಚೆ ಅಷ್ಟು ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚರ್ಚೆಯಾಗಲಾರದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರಿನ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು, ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ಲೆಬಿಸೈಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ; ಭಾಷಾವಾರು ರೀತ್ಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಎಂದು. ಆದರೆ, ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ಲೆಬಿಸೈಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಪ್ಲೆಬಿಸೈಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ಲೆಬಿಸೈಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಪ್ಲೆಬಿಸೈಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಚಾರಿಟಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ಲೆಬಿಸೈಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ನಾನು ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.)

ಹೇಳಿದರೂ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಇರಲೇಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನಾನಾದರೂ ಈ ಭಾಷೆಯೊಂದರ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ತೆಯ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇದರಿಂದ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾದುದು ನಾನೀಗ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯರಚನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ರಚನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಆಗಲೇಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಖಿಲಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಡೆದ ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೋ ಪ್ರಕಾರ 28ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

Para 28 of the Congress Election Manifesto, 1952:

"A demand for redistribution of Provinces on a linguistic basis has been persistently made in the South and the rest of India. The Congress expressed itself in favour of linguistic provinces many years ago. A decision on this question ultimately depends upon the wishes of the people concerned. While linguistic regions have undoubtedly a certain cultural and other importance, there are other factors also, such as economic, administrative and financial, which have to be taken into consideration."

Sri G. A. THIMMAPPA GOWDA (Arkalgud).—It depends upon the wishes of the people.

Sri U. M. MADAPPA.—Yes.

"Where such a demand represents the agreed views of the people concerned, necessary steps prescribed by the Constitution including the appointment of a Boundary Commission should be taken."

ಇನ್ನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅನ್ವತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ

ಕಳೆದ ಮಹಾಜನಾವಣೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಧೋರಣೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ದ್ದನ್ನು ಕೂಡ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೋ 28ನೆ ಪ್ರಕಾರ ದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ, ಜನರಿಂದ ಮತವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನೀವು ಗಳು ಈ ದಿವಸ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಇದೆಯೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದಂಥ ವಿಷಯ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರೊಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ನ್ನು ತಾ|| 28-3-1938ರಲ್ಲಿ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನವರೂ ಸಹ ತಾ|| 5-4-1938ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪುನಃ ಮದ್ರಾಸ್ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ತಾ|| 1-4-1941ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಂದು ಅದನ್ನು ಆಗ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಜನರು ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಬೇಗ ಆಗಲೇಬೇಕೆಂದು ತಾ|| 22-4-1949ರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯು ಭಾಷಾವಾರು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಜನರ ವಿಚಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯೊಂದಾಗಿ ಆ ಸಭೆಯವರೂ ಮತ್ತು ಇದೇ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಏಕೀಕರಣವಾಗಲೇಬೇಕೆಂದೂ, ಗ್ರೇಟರ್ ಮೈಸೂರು ಆಗಬೇಕೆಂದೂ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಾಧುವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲವಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅನೇಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

K P. C. C ಯವರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವ ಮೆಮೋರಾಂಡದಲ್ಲಿ 11ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

"In 1948, the Constituent Assembly of Mysore passed the Aims and Objectives Resolution wherein it was clearly stated that 'there shall be provision in the Constitution for the integration of the neighbouring areas with Mysore in such manner as may be mutually agreed upon between the areas concerned and Mysore, in accordance with the provisions that may be laid down by the Constitution for India in this behalf. The State in matters lying within the sphere of its own jurisdiction shall be free to agree according to its own discretion with the neighbouring State units in matters of common interest."

Indian Constitution ಅಲ್ಪ Article 3 ರಲ್ಲಿ
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

"Parliament may by law—

(a) form a new State by separation of territory from any State or by uniting two or more states or part of states or by uniting any territory to a part of any State;

(b) increase the area of any state;

(c) diminish the area of any state;

(d) alter the boundaries of any state;

(e) alter the name of any state."

ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸವರೂ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳದೇ ಇದನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡುವಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಈ ದಿನನ ಆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸೇರಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನೀಗ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮದ್ರಾಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿದೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿವೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇವಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಒಂದಕ್ಕೇ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೇ ಸಂಬಂಧಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ರಾಂತಿಗಳಿಂದಾದಮೇಲೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಆ ಹೇರಳ ದಲ್ಲ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಂಥ ಪತ್ನಿಯೊಬ್ಬ ಮುಖಂಡರೂ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪೂರೈಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹವ್ಯಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒರಿಸ್ಸಾ, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ, ಬಂಗಾಳ, ಬೀಹಾರ್—ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಭಾಷಾವಾರು ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಅಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನೂ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅಂಥ ರೀತಿಯು ಅವಕಾಶಕೊಡದಿರುವುದೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭಾಷಾವಾರು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದರು. ಆ ಅಲ್ಲ ಉಳಿದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕೇರಿಸಿದರು. ಆಗ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟಿನ ನುಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ

ವರು ತಂದಿದ್ದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ನೆಹರು ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

"Prime Minister Nehru referring to the appointment of the States Reorganization Commission in Parliament said that the language and culture of an area have an undoubted importance, that they present a matter of living, which is common to that area."

ಭಾಷೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಏಕಭಾಷಾ ರಾಜ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಏಕ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಅರಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಹಾಗೂ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಅವರ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಭಾಷೆ ಮಾನವನನ್ನು ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗದಿಂದ ಬೇರೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಾಧನ. ಭಾಷೆ ಒಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನ.

Hobbes ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಪುಸ್ತುತಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತಿತ್ತು:

"Man is essentially selfish, is moved to action not by his intellect or reason but by his aptitudes, desires and passions. The life of man is solitary, poor and nasty."

ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲವಿದು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ದೂರತೆಗಳು ಆಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಹೊತ್ತು ಕೆಲವರು ಆ ಭಾಷೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕಾಗಿವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂಟಾಗಿದೆ. ರೊಸೋ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

"It demonstrates once and for all that the will is the source of the basis of the State, that Government depends upon the consent of the governed"

ಅಂದರೆ, ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಲ್ಪಡುವ ರಾಜ್ಯಗಳೇ ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದಂಥವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

4-30 P.M.

ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯೇ ಸಾಧನ ಹಾಗೆ ಅದು ಸರ್ವಸಮ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಭಾಷೆಯೇ ಸಾಧನ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರತಕ್ಕಂಥ ನಡೆಸರಲ್ಲರೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭು

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾವಪ್ಪ.)

ಕ್ರಮ ತಳಹದಿಯಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವವರು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅನುವರಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಸಭೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯವಾಗುತ್ತಿರಬೇಕೆ? ಒಬ್ಬರ ಭಾಷೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯೊಳಗೆ ತಮಿಳರು, ತೆಲುಗರು, ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೀಗೆ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅನುವರಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ರೋಸೋ ಹೇಳಿರುವ 'General will' ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಭಾಷೆಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ.—ಹಾಗಾದರೆ House of the People ಒಂದು ವ್ಯಾಗಾಲಯವೇ?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾವಪ್ಪ.—ಒಂದು nation ಆಗ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ common language ಬೇಕು, common history ಬೇಕು, common culture ಬೇಕು ಎಂದು ತಾವು ಒದಿರಬಹುದು ಆದಕಾಗಿಯೇ ಹಿಂದೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿರುವುದು. ಆದಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಆವಳಿತಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರವೇಶಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕವೆಂದೇ ಕರೆಸಲು ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಎಂದೇ ಕರೆಸಲು ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನಾದರೂ ಕರೆದು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೇ ಅದರ ಅದು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವು ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಂತೆ ನಮಗೂ ಎದು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರದೇಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ; ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ರಾಜ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಪಾಸಾದರೂ ಅದು ಯು.ಪಿ. ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅವರು ಬಹುಮತ ದಿಂದ ಅಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಏನು ಕಾನೂನು ಪಾಸುಮಾಡಿ ದರೂ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒಪ್ಪಿದ ಕಾನೂನು ಆಗುತ್ತದೆ.

Sri V. VENKATAPPA (Channarayana)—How can you prevent it?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾವಪ್ಪ.—ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯು.ಪಿ. ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಅದು ಎರಡನೇ ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡುವಾಗ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ

ಯಂತ್ರವಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇದೆ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇದೆ. ಇವೆರಡೂ ಸೇರಿದರೆ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಯಾವರೀತಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಕೈಸೇಂಟೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಉಳಿದ ಕನ್ನಡ ಭಾಗಗಳು ಮೈಸೂರಿನ ಕೈಸೇಂಟೋವು ಏನೂ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇಷ್ಟಾದನಂತರ ಈ ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ರಚಿಸಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷೆ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರ ವರದಿಯು ತಮಗೂ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಅವರು term of reference ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದು terms of reference ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಹೀಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಇತರ ಕನ್ನಡ ಭಾಗಗಳು ಸೇರುವಾಗ ತಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏನೂ ಅದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. Terms of reference ನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತು development relating to education, medical, public health, rural development, industries, irrigation and power, ಈ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ availability of natural resources ನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೀಗೆ ಕೇಳುವಾಗ ನಾವು ಬೇರೆ development ವಿಷಯ ಒಂದನ್ನೇ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ development ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೈಡದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ percentage of literacy ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿಗಿಂತ ಕನಿಷ್ಠ ೨೫ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದೋ ಏನೋ? ನಮ್ಮ ಜಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ; ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 140 ಸಾವಿರ ಜಾನುವಾರುಗಳು ಇವೆ. ಅಷ್ಟು ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಎರಡೇ Veterinary ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಇದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯುಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇವೇ ರೀತಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಆ ರೀತಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಂಡಿಚಾರ್ವಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೇ ಪಾಂಡಿಚಾರ್ವಿಕ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. National Extension Scheme Development Blocks,

Community Projects ಐವೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸವಾಡುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೀ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು expenditure ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಶಿರೋನಾಮೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಆಗದೆ ಇರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. Revenue ಮತ್ತು Expenditure ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ surplus ಇದೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ deficit ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. South Canara ದಲ್ಲಿ ರೆಕ್ಕ ಸುತ್ತಗಳು ಸಿಕ್ಕದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು surplus ಇದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೈಸೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಒಟ್ಟು deficit ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು 1951-52 ಮತ್ತು 1952-53 ಇನವಿಗಳ ವೆಚ್ಚದ ಸ್ವರೂಪ.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Now it is a surplus Budget.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎ. ಮಾವಪ್ಪ.—ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪೋಕಾ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತು. 4½ ಕೋಟಿ ಡಿಫಿಟ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಗಿಂತ ಅಸರದಾದ sound ಆಗಿದೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ Capital Expenditure ನ್ನೂ ಅವರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ Capital Expenditure ನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ Capital Expenditure ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಾದ ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಘಟಪ್ರಭ, ಮಂಪ್ರಭ ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಇರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 15 ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ತಾಗಲಿವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಕೇರಿದರೆ ನಾವೆಷ್ಟು ಉಸ್ತಿಯ ಪ್ರಾಂತವಾಗುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಕೆ. ಪಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಯವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅವರು financial aspectನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

As early as 1928, the Nehru Committee observed :

"Financially the position of Karnataka is very strong and even at present there is a considerable surplus in the British part of Karnataka. In 1948 again, presenting the case of Karnataka State before the Linguistic Provinces Commission, Dr. V.K.R.V. Rao has stated with full facts and figures that the Karnataka State would have a substantial surplus in the absence of complete prohibition and would

have a small surplus even if total prohibition were imposed."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕ ಭವ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಡಿಫಿಟಿ ಆಗಲಾರದೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಏನು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಏನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನವಾಗಿ ತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ standard forest area ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಕ್ಷುಪ್ತವಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ ಪ್ರದೇಶವೂ ನಮಗೆ ಸೇರಿದರೆ, ಎಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಕಾಡಿನ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನಿರಿಸಿ ಮುಂದೆ ರಚಿತವಾಗುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ವಾಯುಗುಣ ಪಕ್ಷತಿ ಸಂಪತ್ತು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇದೇ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

"In respect of climate, topography, hydrocology and geological phenomena, there is hardly a region in India, possessing such a totality of favourable circumstances. In point of variety and abundance and superior quality, some of her resources, more particularly her food resources and commercial crops, are among the best in our country. Her power resources too, situated just where the modern industrialist would have liked them to be, are second to none in the whole of India"

ಇವುಗಳನ್ನು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರು ಇನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವಿದೆ: ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮುಂದುವರಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಾಡಳಿತ ನೆರವು ದಕ್ಕ ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯರು ಇಲ್ಲದ್ದು ಆದ್ದರಿಂದ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಇಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಾವೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥ ದಕ್ಕರಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ನಾವು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಹೇಡಿಗಳೇಕಾಗಬೇಕು! ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದರೇನು, ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅದರತೆಗಾರನ ಕಾರುಣ್ಯ. ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಡಿಯಾಗಿದ್ದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ! ಎಂಥೆಂದ ಕವಿಗಳು ಇಲ್ಲದ್ದು! ನಮ್ಮ ಜನಗಳು, ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಹಳ ವಿರೇಯ; ನಾವೆಂದು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಹಿತ್ಯ ವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿವೆ. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಕವಿಗಳು ಇದ್ದ ನಾಡಿದು. ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾದರೂ

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.)

ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಯನು ಅಂಥ ಮತ್ತೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಚರಕಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಿದ ನಾಡಿದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೋನ್ಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ ನಾಡಿದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯುಂಟು, ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದರೆ ಕೋರಾವೇನಾದರೂ ಹೊರಗೆಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ವಿಶಾಲಮನೋಭಾವದವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಂದ ಯಾವ ಕಿರುಕುಳಗಳೂ ಒದಗುತ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸ ಕೂಡದು. ಹಿಂದೆ ಪುಲಕೇಶಿಯ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅವರು ಕನ್ನಡನಾಡನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ ವಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಹೈದರಾಬಾದು, ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಾವೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರಿನ ಜನರನ್ನು ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವೋ ನನಗರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಯನ್ನು ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡಿ ತವಾಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆಯೆಂದಮೇರೆ, ಅವರೇ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯೇ ಅಥವಾ ಅವರೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಂದಾಗೋಣ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯೇ? ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮೈಸೂರಿನವರು ಮಾದರಾಸ್ ಬೊಂಬಾಯಿನವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರದವರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ದೇಶ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಕರ್ತವೇಕಾಗ ಬೇಕು? ಬೇರೆ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಂತಹ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪಾಡು ಎಳೆತವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಒಂದು ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಂತು ಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಪರಿಶಿಲನವಹುದೇ ಹೊತ್ತು, ಅವರು ಸಂಸಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾವು ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು 'ನೀವು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ? 'ಗಂಡ ಬೇಡ' ಎಂದು ಹೇಡತಿ ಹೇಳಿ ತಾನು ಬೇರೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡು ತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸೋಡು ಚೀಟಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಗ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಆರೋಪ ಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ಆ ಜನಾಂಗ ಬೊಂಬಾಯಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾವು ಪರಿಶಿಲನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆಯೇ ಹೊತ್ತು ಅಂತಹ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನನ್ನು ನಾವೇಕೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಂತವನ್ನು ನಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಕಾಣಿಸ್ಕಿಟ್ಟುಯಿಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಠರಾವುಗಳಾಗಿವೆ,

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹಿಂದೆಯೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಕಾಣಿಸ್ಕಿಟ್ಟುಯಿಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಗಿದ್ದ ಠರಾವುಗಳು ರದ್ದಾಗಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಕಾಣಿಸ್ಕಿಟ್ಟುಯಿಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಿಂದ ಕರಡು ಬಂದು ಅದು ಪಾಸಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವೂ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗ ಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರದ್ದಾಗಿರುವ ಮೈಸೂರು ಕಾಣಿಸ್ಕಿಟ್ಟು ಯಿಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವೀಗ ಏಕೆ ಒದ್ದಾಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರತರಾಜ್ಯಾಂಗ ದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಘಟನಾವಳಿಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಕಾಣಿಸ್ಕಿಟ್ಟುಯಿಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಪ್ರೊಸೀಡ್ಡೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸುಮಾರು ನಾನಾ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರೂ ಸಹ ಅಧಿಕಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ತಮಿಳು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರು 20 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅದೇ ರೀತಿ ತೆಲುಗು ಮಾತ ನಾಡತಕ್ಕವರೂ ಸಹ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ಜನರಿರ ಬಹುದು. 1951ರ ಸೇನಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನೇಡಿದರೆ ಈ ತಮಿಳರ ಸಂಖ್ಯೆ 17 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅನಂತರ ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಜನ, ಈಗಿನ ಸೇನಸ್‌ನವರಿ ಪ್ರಕಾರ ಸೇರಿದರೆ 20 ಲಕ್ಷ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಶೇಕಡ 10ರಂತೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ತಮಿಳರು ಮುಖ್ಯ ತೆಲುಗರು ಈ ಜನಾಂಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂ ರಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 92 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾತು?

Mr. SPEAKER.—According to 1941 Census it is 73.8 lakhs.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಅದಕ್ಕೆ 7 ಲಕ್ಷ ಸೇರಿಸಿದರೆ 79-80 ಲಕ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ. 1941ಕ್ಕೆ ಬಂದ ವರ ಸಂಖ್ಯೆ 5 ಲಕ್ಷಗಳು, 1951ಕ್ಕೆ 12 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವರ್ಷಪ್ರತಿ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕವರನ್ನು ತಂಪು ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ತಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗು ತ್ತದೆಯೆ? ಅದರ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೊಂಡರೆ ಗಳಿಲ್ಲಾ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂ ರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 3 ರಷ್ಟು ತಮಿಳರು, ಶೇಕಡ 2(1)ರಷ್ಟು ತೆಲುಗರು, ಹೀಗೆ ಈ ಎರಡು ಜನಾಂಗಗಳೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟಾಗು ತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಜಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಶೇಕಡ 32ರಷ್ಟಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಭಾಷಾಧಾರದ ಮೇರೆ ನಿರ್ಧ ರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಬಹಳ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ದೊಡ್ಡದುಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ನಮ್ಮ ಒಂದು ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಗುತ್ತಿ ಹೋಬಳಿ ಗುಡ್ಡಗಾಮ ಪ್ರದೇಶ. ಇದ್ದೇರಿತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಹೊಸಗುಡ್ಡಗಾಮ ಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೆರಗೂ ಗುಡ್ಡಗಾಮಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮದ ಗಡಿಗಳೆರಡೂ ಗುಡ್ಡಗಾಮಗಳ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿ ರುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ಹಿಂದೆ ಗುಡ್ಡದಮೇಲಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಒಂದು ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡದ ಕೆಳಗಿನ ದೇಶಕ್ಕೇ ಒಂದು ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ಇಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ದ್ದೆಂದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಪ್ರದೇಶ ಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಗುಡ್ಡದ ಕೆಳಗಿನ ಜನರು ಗುಡ್ಡದಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗು

ತಿ, ತ್ತು. ಅವೇ ರೀತಿ ಗಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಗುಡ್ಡದ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಆ ಗುಡ್ಡದ ಕೆಳಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಆದಳತೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಆಡಳಿತ ಒಳಪಡಿಸಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಆಡಳಿತ ಸರಿಯಾಗಿರಲಾರದು. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನೂ ವ ನನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಬದಲಾಣುವುದಾದರೆ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲರವರು ಈ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರನ್ನೂ ಆಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅಗಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಮೊದಲಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕುಮಾರನವರಿಗೆ ತುಂಬ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇವರ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಈ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇನ್ನುಳಿದಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಕುಮಾರನವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಗಲೇ ಕೈಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 650 ಚಿಕ್ಕದು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡದಾದಂಥ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಂಥ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಾನವೇ ಬೇರೆ. ಇತರ ರಾಜಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಏತೆ ಇವರೇನೂ ಲಂಡನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ರೇಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಜೂಜಾಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನೇನೂ ತೋರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಚಾರವೂ ಕೂಡ ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಈ ಮೈಸೂರು ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತದೊಡನೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ನಾವು ಈ ಅಂತವನ್ನೇ ತೆರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಾವೆಲ್ಲ ಹುಚ್ಚರಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೀರಿಗಾಗಿ, ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೇ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ-ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಹೋರಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಬೋರ್ಡು ಹಾಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬೇರೆಯಾಗಲು ಸಹ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳ ಸಹಕಾರವಿವೆಯೇ, ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಜನರಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹೊಡೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಇರಲಿ; ಈಗ ನಾವು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವೊಂದು ಬೇರೆ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಿ ಗುಜರಾತ್, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಆ ದಿವಸ ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಆ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಕೂಡ

ಮಾಡಿದರು. ಉಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂದರೆ ಆ ದಿವಸ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು ಎನ್ನತಕ್ಕಂತ ಒಂದು ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಉಪ್ಪಿನ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇನು? ಆ ದಿವಸ ಹಾಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಯೇನು? ಈ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚಂಗಲಾಯರಡ್ಡಿಯವರು ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ವಾದವೂ ಇದೆ, ಹಾಕಬಾರದೆಂಬ ವಾದವೂ ಇದೆ. ಈ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 1947ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಠರಾವುಗಳು ಪಾಸಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 1947ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಈ ಕರ್ಣಾಟಕವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಈಚೆಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಆಗುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಈಗ ಕರ್ಣಾಟಕ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವವರು. ಇದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಒಂದು ರೀತಿ ಈ ದಿವಸ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಜನರ ಮೈಯಿಕ್ಕಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 37ಂಷ್ಟು ಎಕ್ಸೈಜ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭೂಕಂದಾಯ ದಿಂದ ಶೇಕಡ 17ಂಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಕ್ಸೈಜ್ ವರಮಾನವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿದನಂತರ ಆ ವರಮಾನವನ್ನು ಸರಿತೋಗಿಸಲು ಬೇರೆ ವರಮಾನ ಮಾರ್ಗಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದಿನ ಪಾಂಚಪಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಮದರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಗುಲಿದ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಮೇಲೆ 35 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಹೇರಿವಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ನೀರಿನ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಬಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.....

(ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆ)

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಕನ್ನಡನಾಡುಗಳಾದರೆ ಏನು ಬಾಧಕ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಜನರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರಿದರೆ ಆ ಬಳಿಕ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನಾವಾಗಿಯೇ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಹಿಂದಿಳಿದಿರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣಸಹಾಯಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ನೀವೇ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಈಗ ಎರಡು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ.)

5 P.M.

ಷಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನು development works ಆಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅನಂತ ಮಾದಲು ಅವರು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಷಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ ಅವರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ development works ಆಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ದಿವಸ ಒಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದ 100 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ 100 ಜನ ಸದಸ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Mysoreans ಮತ್ತು Non-Mysoreans ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೀಗೆ ಎರಡುಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನ ಜನ ಉದ್ಧಾರವಾದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣವೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ ಜನರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕ್ಷೇಮವಾದಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆ? ಮುಂದಿನ ಜನರಿಗೆ ಇಂತಹ ಪ್ಯಾಚ್ಚು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರದೊಳಗೆ statistics ಪ್ರಕಾರ ಐದು ಲಕ್ಷ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದರೆ ಈ ಐದು ಲಕ್ಷ ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿನಗರದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಆಗುವುದೇ? ನಾವು ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು Provincialism ಇದೆ, Non-Bengaleseನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ encourage ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವನಲ್ಲದವರನ್ನು encourage ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೂ Provincialism ಇದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭವಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ಭಾವನೆ ಬಂದರೆ Mysoreans ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಬಂದು Contract ವ್ಯಾಪಾರ, ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವಾದರೆ ಇವರು ಕನ್ನಡ ದೇಶದ ಜನ, ಇವರು ಕನ್ನಡ ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದು ತಿಕ್ಕಾಟಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆನುಕೂಲಗಳು ಸಿಕ್ಕಲಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು, ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೂ ಸಮನಾಗಿರುವಂತೆ ಆಡಳಿತ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರಾಂತ ವಿಂಗಡನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಂತವಿಂಗಡನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಫಸಲಾಲಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಾದ್ಯಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಈ ರೀತಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಅಂತೆಯೇ ಮಾಡೋಣ; ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕನ್ನಡ

ನಾಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗಜರಾತಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಬಂಗಾಳ, ಪಂಜಾಬು ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅವೆಲ್ಲ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆಯಾಗಿ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವಿಲ್ಲ. ಫಸಲಾಲಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುವಾಗ ಮೈಸೂರಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅವರು ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗೋಸ್ಕರ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮಕಡೆ ಎಲ್ಲಾ Provincesಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದೇ Province ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತರಹ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಒಂದುಕಡೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಏರು ಹೇರುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮಾಡಿಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರವರು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಭಾಷಾವಾರುವಿಂಗಡಣೆಯನ್ನು 20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಬೇಕು, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾದಾಡಬಾರದೆ, ಬೌಂಡರಿಗಳನ್ನು ಇವೇಶ್ಟೇ ನಿಷ್ಪರ್ಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 15-20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈಗ ಇರುವಂತೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಫಸಲಾಲಿ ಸಮಿತಿಯವರ ಮುಂದೆ ವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಷಕ್ಕದ ನೆರೆ ಹೊರೆಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಶಾಂತಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕಾಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ವೈಷಮ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ವ್ಯವಹಾರವಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವುಕಾಲ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಬಲವಾದ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಡಬೇಕು. ಇವೇಶ್ಟಿನ ದಿವಸ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಜನರು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈಸೂರು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಮೊದಲು ಮೈಸೂರಿನ ಹೊರಗಡೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡ ಸ್ಥಳೀನ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಆಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರಿನವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರನ್ನು ಸ್ವಚೋದನೆಮಾಡಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಲಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಈಗ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet at 8-30 A. M. tomorrow.

The House adjourned for the day at Five Minutes past Five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 23rd April 1955.